

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν ἀρθρογράφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα κείμενα δὲν δεχθῶνται. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσῶ 6

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοὺς βιβλιοπωλείους Βιλιμπέρ καὶ Μπίκ.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

Ἔκμη φύλλου λεπτὰ 10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόγραμμα. — Ἐχομέν μητέρας; — Φόροι ἐπὶ τῶν ἀγῶνων. —
Παιδαγωγικά. (Ἑλένη Α.) — Ἐθνησκευτικὴ Μελέτη. — Ἀμερικαν-
νικὸς δημοσιογράφος. (Μαρία Γ. ἐκ Κων) πόλεως. — Πολιτικόν
Δελτίον. — Εἰδήσεις. — Ποίκαλα. — Συμβουλαί. — Ἰνωμικά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὅσοι τὴν θέσιν τῆς γυναίκος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ καλῶς κρίνουσι, θὰ ὁμολογήσωσι μετ' ἡμῶν πόσων κακῶν πρόξενος γίνεται ἡ παρ' ἡμῶν ἀπομάκρυνσις αὐτῆς ἀπὸ παντὸς εἴδους πνευματικῆς ἐργασίας.

Ἐὰν ἐξαιρέση τις τὴν ἀντι τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἐργαζομένην διδασκάλισσαν καὶ τὰς ὑπὸ τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς μητρὸς περιβαλλομένης γυναίκας, αἱ λοιπαὶ σχεδὸν πᾶσαι δὲν φαίνονται παρ' ἡμῶν ἔχουσαι προορισμὸν ἄλλον ἢ τὸ κομψοπιεπῶς ἐνδύεσθαι καὶ ὑποτάσσεσθαι εἰς ἀπάσας τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ συρμοῦ, τοῦ ἀληθοῦς τούτου Πρωτεύως, τὸ ἀταλλάσσειν ἐπισκέψεις, τὸ καθ' ἑξὶν μόνον τῶν δακτύλων κυμβαλίζειν, τὸ περιπατεῖν, τὸ ἀναγινώσκειν ἐπιφυλλίδα τινὰ τῆς ψυχροφθόρου τῶν μυθιστορημάτων μουσῆς, καὶ τὸ ἐρωτροπεῖν.

Ἐὰν ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐπρόκειτο κατὰ τοῦτο νὰ βελτιώσῃ τὴν γυναῖκα, ἀπαλλάττων αὐτὴν τῶν δεσμῶν, οἵτινες τὴν συνεῖχον τὸ πάλαι, ἦν μυριάκις προτιμότερον νὰ ἐξηκολούθει αὐτὴ ἀποτελοῦσα, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, μέρος τῶν δούλων. Διαταίβουσα τότε αἰεὶποτε σχεδὸν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῆς οἰκίας μέρει, εἰς ὃ οὐδεὶς προσήρχετο, πλὴν τῶν ἐγγυτάτων ἑατὰ γένος, καὶ ἀσχολουμένη εἰς τὴν ἐριουργίαν, τὴν ὑφαντικὴν, καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν, ἐξῆσφάλιζε τὴν ἐν τῷ οἴκῳ οἰκονομίαν καὶ τὴν ἠθικὴν, τὰς δύο ταύτας ἰσχυρὰς βάσεις, ὧν ἄνευ καὶ ὁ οἶκος εὐθὺς καταφρέει, καὶ ἡ κοινωνία ἀποσυντίθεται. Τανῦν δὲ ὁ κύκλος, ἐν ᾧ περιστρέφεται ἡ γυνὴ καὶ τὸν ὅποιον ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, δὲν δεικνύει ἡμῶν ἢ τὸ βάρβαρον πρὸς ὃ κατασχέτως φερόμεθα. Ἴσως εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ ἄρα

τοῦ Πλάτωνος, ὅστις ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Πολιτείας αὐτοῦ κεφαλαίῳ σπουδάζει ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ φύσις οὐχ ἤττον ἐπιτηδείως παρεσκεύασε τὰς γυναῖκας πρὸς πάντα ὅσα δήποτε πράττουσιν οἱ ἄνδρες· δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀνυπόστατος· διότι ἐὰν αὐτὴ φαίνεται τοῦ ἀνδρὸς ἀπολειπομένη κατὰ τὴν σωματικὴν ἰσχύον καὶ τὴν ῥώμην, καὶ δὲν δύναται ἐπομένως διὰ τοῦτο ἀκοντίζειν δόρυ, οὐδ' ἀφεῖναι βέλος, δύναται οὐχ ἤττον περὶ πάντων εἰσηγήσασθαι γνῶμην. Ἡ Ἑλληνίς, καταλείπουσα τὸ μὲν διβάνιον διὰ τὴν Ὀθωμανίδα, τὴν δὲ μαλθακὴν καὶ ἠδυπαθῆ νωχέλεια διὰ τὴν Ἀρμενίδα καὶ τὰς τοῦ νέου πολιτισμοῦ ἀξιώσεις διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δύσεως, δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κύκλου, ἐν ᾧ περιστρέφεται, μαραινόμενη καὶ φθίνουσα, εἰσέλθῃ δὲ ὅπως δήποτε εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπιπέδου καὶ ἀναλάβῃ τὸν τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀγωνιστικῆς, μὴ προσδοκῶσα ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τὸ παρόν τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀνδρὸς· διότι μετ' ὅλην τὴν μετὰ τούτου καὶ τῆς γυναίκος φύσει ὑπάρχουσαν φιλίαν, καὶ ἀριστοτέλην, προκειμένου περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, συνήθως οὗτος ἀδιαφορεῖ καὶ ἐν τῷ ἐγωισμῷ αὐτοῦ ἐν μόνον βλέπει, ἐν ἐπιθυμεί καὶ θέλει, τὴν δουλικὴν τῆς γυναίκος ὑποταγὴν εἰς τὰ νεύματά του. Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ κατ' ἀξίωμα πρέπει νὰ πρωτεύῃ ἡ θέλησις τοῦ ἀνδρὸς· ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦτο οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ λησμονῶσιν, ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν μετὰ τῆς Ἀρροδίτης τὸν Ἑρμῆν, τὰς Χάριτας καὶ τὴν Πειθῶν συγκατατάσσουσι; Μὴ διὰ τοῦτο οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ ἀξιώσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ ὀρθοφρονεῖν καὶ κρίνειν; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἡ πολιτεία δὲν θὰ βλαβῆ ἐκ τῆς σχετικῆς ἡμῶν ἀναμίξεως εἰς τὰ πράγματα αὐτῆς, οὔτε θὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τούτου οἱ ἄνδρες, ἐὰν ἔχωσιν ἐνίοτε ὑπ' ὄψει καὶ τὴν γνῶμην ἡμῶν ἐν πολλοῖς. Συνωδὰ ταῖς ἀνωτέρω σκέψεσιν ἀνέλαβον τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδοσὶν ἰδίας τῶν γυναικῶν ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν » μὴ ἀποβλέπουσα οὔτε εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν γνώσεών μου πρὸς σύνταξιν αὐτῆς, οὔτε εἰς τὴν

ἐλλειψιν τῶν μέσων πρὸς ἐκδοσιν καὶ συντήρησιν, οὔτε εἰς τὰς γνωστὰς μοι ἐκ τῶν προτέρων μεμψιμοιρίας καὶ εἰρωνείας τῶν φιλοσχωμόνων κυρίων μας. Ἡ σύμ-πραξις τῶν εὐγενῶν παρ' ἡμῖν λογίων κυρίων, καὶ ἡ ἐν γένει συνδρομὴ τοῦ φύλου ἡμῶν, φιλοτιμουμένου ν' ἀποδείξῃ τὸν πραγματικὸν αὐτοῦ προορισμὸν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ, ἀρχοῦντως μᾶς ἐνθαρρύνει εἰς τὸ ἔργον. Ἡ ὕλη, ἣτις θέλει πληροῖ τὸ φύλλον, ἔσται βεβαίως ἀνάλογος καὶ κατάλληλος πρὸς τὴν γυναῖκα. Τὰς δ' ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας ὑπ' ὄψει ἔχουσαι θέλομεν ποικίλλει αὐτὸ δι' ὅσον οἷον τε τερπνῆς καὶ εὐαρέστου τοιαύτης.

Τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ παλαιόστρα ἀγωνιζομένους θέλομεν παρακολουθεῖ ἀπλῶς ὡς χρονογράφοι.

ΕΧΟΜΕΝ ΜΗΤΕΡΑΣ;

Ἄρῳ ἐξετάσετε τὰ αἰσθήματα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῆς συγχρόνου νεολαίας, θέλετε δυνηθῆ νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην. Ἀμφιβόλλω ἐὰν ἡ ἀπάντησις ὑμῶν ἔσται καταχρηστικὴ, ἐὰν μάλιστα συμπληρώσωμεν τὴν ἐρώτησίν μας ὡς ἐξῆς «ἔχομεν μητέρας Ἑλληνίδας;» Τότε βεβαίως θὰ ἀπαντήσετε ἀποφατικῶς:

Τὸ βεβαίως τοῦτο ἀναφαιρῆται πρὸς πᾶσας τὰς μητέρας τῆς τε πρωτεύουσας καὶ πασῶν τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Ἑλλάδος; θέλοισι δὲ καὶ αὗται συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν τοῦτο, ἐὰν παρελθῶσι τὴν ὑπὸ πάντων ἀνεγνωρισμένην ἀρχήν, ὅτι εἰ τὸ φυτὸν ὕγιες καὶ καλὸν, ὕγια καὶ καλὰ ἀποδίδει ἀνθη, καὶ τὴν ἀπαλιν. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐξωτερικαὶ τῆς ἀτμοσφαιρῆς ἐπιδράσεις ἀλλοιοῦσαι τὸ τε χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθους, ἐνφ' ἡ παραγωγῆ; ρίζα κατ' οὐδὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο, δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτο καὶ εἰς τὴν μητέρα, ἥς ἡ καλὴ θέλησις, ἡ φιλοτιμοσύνη καὶ τὸ προβλεπτικὸν οὐ μόνον εἰς ὕγιαν μὲν τῶν σώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας συντελοῦσαν. Ὅπουδ' ἂν ποτε τῆς ὑψηλοῦ καὶ ἀν' θελήσῃ τις νὰ ρίψῃ ἐταστικὸν βλέμμα πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας, κατερχόμενος ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων κοινωνικῶν βαθμίδων μέχρι τῆς κατώτης τοῦ γεωργοῦ καὶ ἐναλλάξ, ὑπ' ὄψει ἔχων καὶ εἰς συνάφειαν εὐρισκόμενος μετὰ εὐγενῶν καὶ κακοθῶν, ἡρώων καὶ προδοτῶν, φιλανθρώπων καὶ σκληροτραχῆλων, θέλει πεισθῆ ἀναντιρροῦτως, ὅτι ὅπου ὑπῆρξε μήτηρ ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπος, ἐκεῖ καὶ υἱὸς τοιοῦτος. ὅπου δὲ μήτηρ σκληρὰ, προδότης καὶ ἀπάνθρωπος, ἐκεῖ τερατώδη τῆς κοινωνίας ἐκδράσματα.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀναγνωρίζων ὁ μέγας Ναπολέων ἔλεγε πρὸς τὴν σύγχρονον αὐτῷ παιδαγωγὸν κυρίον Καμπάν «Παρ' ὑμῶν ἡ πατρίς ἀναμένει στρατιωτὰς ἀξιούς νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους. Πρὸςπαθήσατε λοιπὸν νὰ δικαιώσητε καὶ ἀνταμείψῃτε τὴν πατρίδα διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν ἣν ἐνεπιστεύθη ὑμῖν». Αἱ δὲ μητέρες τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ τοὶ ἐστερημένοι

πνευματικῆς ἀναπτύξεως, καὶ τοὶ βιοῦσαι δουλικὸν σχεδὸν συζυγικὸν βίον, ὃν οἱ σύζυγοι παρὰ τῶν Τούρκων προσφκειώθησαν, καὶ τοὶ πολλοὶ ταύτων τῶν ἐν ἡμιβαρβαρῶν διατελουσῶν καταστάσει ἤχθησαν ἀιχμάλωτοι, μὴ δυνηθῆσαι νὰ ἐκλέξωσι ὄν θάνατον, οὐχ ἤττον ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀγνοῦ μητρικοῦ αἰσθηματικῆς, κακώθησαν δι' ἀπιστεύτων θυσίων, οὐ μόνον τὴν θρησκείαν των νὰ μεταδίδωσιν ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν ἔρωτα νὰ ἐμπνέωσιν αὐτοῖς. Ἔστωσαν μάρτυρες τῆς ἀληθείας ἡμῶν ταύτης οἱ ἥρωες τοῦ 1821, ὡς καὶ ἡ ἐλευθερία ἦν τῇ θυσίᾳ τῶν ὑπέρβειων τῶν ἡρώων ἐκείνων ἐκληρονομήσαμεν καὶ ἡς ἡ τήρησις κατέστη προβληματικὴ, ἀφ' ἧς πᾶσαν ἐθνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, πᾶν αἰσθημα γυναικίον καὶ ἀκραιφνὲς ἐθύσαμεν ἐν τῷ βωμῷ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολυτελείας καὶ τοῦ κακῶς παρ' ἡμῖν ἐννοουμένου πολιτισμοῦ.

Μὴ ὑποθέσῃ ἡ ἀναγνώστρια ἡμῶν, ὅτι μεμφομένη τοῦ πολιτισμοῦ, ὀρεγόμεθα τῆς βαρβαρότητος. Μὴ ἐπαλαυνόμενοι τῆς ἀληθείας, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐν Ἑuropῇ ὀφείλεται εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡρωϊκόβλοξ λυχνία, δι' ἧς ἡ ἐπιστημὴ νικηρόρα; καὶ ἔθνοςώτερη; βαδίζει, ἀξιούμεν νὰ θεωρῶμεθα παρὰ πάντων αἱ ἐνθερμότεραι θρασυτίδες τοῦ εὐγενεοῦς καὶ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ, σπηλιτίζουσαι καὶ καταρῶμεναι τὸν παρ' ἡμῖν εἰσχυθέντα καὶ παρὰ τῶν πλείστων μητέρων ἐγχολωθέντα Ὀχλαμπολοκουβερναντοπολιτισμὸν. Εἰς τοῦτον ἀποδοτέα ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς κοινωνίας ἡμῶν, ἡ ὁσημέραι ἐπιτεινομένη υἱικὴ ἐξαχρείωσις, ἡ κορύφωσις τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς πάντας καὶ πάντα.

Ἐὰν ἡ παρ' ἡμῖν νεαρὰ μήτηρ, ἡ διακούσασα τῶν δι' αὐτὴν ἀρισμένων ἐγκυκλοπαιδικῶν μαθημάτων, ἔθετεν εἰς ἐνεργείαν καὶ τὰς ἀταλείς, ἔστω, τῆς παιδαγωγικῆς γνώσεως, ἄς ἐκ τῆς παιδαγωγίας τοῦ κ. Σπαθᾶκη ἠρύσατο, ἐὰν ἠνῶσει τὴν εὐθύνην, ἣν ὡς μήτηρ φέρει, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ τέκνου τῆς, μακρὰν τοῦ νὰ σπαταλᾷ τὸν πολυτίμον διὰ πᾶσαν μητέρα καὶ οἰκοδόποιαν καιρὸν τῆς εἰς ἀέννηαν ἐπίσκεψιν τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων (εἰκόνα ἦν εὐφύεστατα ἐν τῇ «Ἐβδομ' ἀδιν» ἐτραγματούσατο ὁ κ. Σιόκος) ὡς καὶ εἰς τὴν δεκάκις τῆς ἡμέρας ἐπαναλαμβάνομένην διευθέτησιν τῆς κόμης αὐτῆς καὶ τῆς ἐν γένει περιβολῆς τῆς, ἠθελε θεωρεῖ ὡς μόνον τερπνὴν καὶ ἐπαγωγὸν ἐνσχόλησίν τῆς τὴν περὶ τὸ τέκνον τῆς μέριμναν καὶ ἀρσιώσιν. Καὶ ὄντως ποῖα τερπνοτέρα καὶ εὐγενεστέρα ἐνασχόλησις διὰ νεᾶν γυναῖκα τῆς καθοδηγητικῆς τοῦ παιδὸς ἐν ταῖς πολυδαίδαλοις τοῦ βίου ὁδοῖς; Ποῖ καὶ πόσα εὐγενῆ πορίσματα διδασκαλίας, προκύπτοντα πολὺν εἰς ἐκ τῶν ἀσημαντικωτέρων τοῦ παιδὸς ἐρωτήσεων, καὶ μεγάλῳ ἐπιδρῶντα ἐπὶ τοῦ καθόλου βίου αὐτοῦ; Τὶ ἱεράρον, ἀπὸ ἐνταυτῶ καὶ δυσκολώτερον, τῆς ἐμπιστοσύνης ἐν Θεῷ τε καὶ κοινωνία ἀναθέτουσι τῇ μητρὶ, ὅπως ἐξ ἀκαταστάτου καὶ ἀμόρφου ζύμης σχηματίσῃ ἀνθρώπον καλὸν καὶ ἠθόν, ἔρως καὶ τὸν πλάστην τὴν καὶ τὴν πλάσασαν αὐτὸν οὖσιν ἀνταμείβει; Τὶ ἀξιοθαυμαστότερον τῶν ὑπερανθρώπων δυνάμεων, ἄς αὕτη καταβάλλει πρὸς κατανίκησιν καὶ περιστολὴν τῶν ἰδίων παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων, ἵνα μὴ ὁ παιδὶ παριστάμενος πρὸς ἀπομίμησιν τύπος ἢ ἐλλιπής,

καὶ προσκόμματα φέρη εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ;

Καὶ τίνας ἄλλου στολισμοῦ δεῖται μήτηρ λογικὴ καὶ σώφρων, ὅταν εἰς οἶνον = δήποτε περιπίπτει τοῦ βίου ἐπιτραπέυεται αὐτῇ, ὅπως τῇ μητρὶ τῶν Γράγγων Κορνηλίας, νὰ δεῖ κνύη τὰ ἐκυτῆς τέκνα ὡς μόνον κόσμον καὶ καλλονὴν τῆς:

Ἄλλ' ἀντὶ τούτων ἡ νέα Ἑλληνὶς μήτηρ ἀναθέτει τὴν μὲν βρεφικὴν τοῦ τέκνου αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὴν πρώτην τυχοῦσαν τυχοδιώκτιδα τροφόν, ἀρκεῖ ὅτι τὸ γάλα τῆς εἶναι θρεπτικόν, τὴν δὲ νηπιακὴν εἰς τὴν τῆς νταντᾶς, γραιίας δυστρόπου καὶ κακεντρεχοῦς, τὴν δὲ παιδικὴν καὶ νεανικὴν εἰς τὴν τῆς *Louvernante*, ἥτις σὺν τῇ ἐφθαρμένη γλώσσῃ ἢν τῷ παιδί μεταδίδει συννεῖ καὶ τὰ γονιμοποιὰ σπέρματα τῆς διαφθορᾶς καὶ κακοθείας, ἐν ᾗ αὐτὴ ἐκυλίσθη, ἡ καὶ κυλιέται ἔτι σήμερον, ὅτε τὴν ἀγνότητα τῆς νεαρᾶς θυγατρὸς ἡ τοῦ νεαροῦ παιδὸς σὺς ἐμπιστεύσθε αὐτῇ.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὴν μητέρα ἐκείνην, ἥτις στερουμένη τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω πολυτέλειαν ὑλικῶν μέσων, ἀναλαμβάνει αὐτὴ κατ' ἀνάγκην τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων τῆς. Πρὸς αὐτὴν, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Μὴ τολμήσητε νὰ ἀποτεινῆτε τὸν λόγον· εἶναι τόσον δυστυχῆς μὲ αὐτοῖς τοὺς μικροὺς διαδόλους· εἶναι τόσον ἀπειθῆ καὶ δύστροπα ταῦτα, τόσον λαίμαργα καὶ ἀυθάδη, ὥστε μὲ ὄλας τὰς φωνὰς καὶ τὸ ξύλον δὲν κατορθώνει τίποτε· καὶ ὅτε μὲν καταρᾶται τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ ἐγέννησεν, ὅτε δὲ τὰ τρελλαίνει ἀπὸ φιλίας καὶ θωπειᾶς καὶ οὕτω καθεξῆς· δὲν τῆς μένει καιρὸς νὰ κτενισθῇ, ἀλλ' οὕτε καὶ νὰ ἐνδύθῃ· μόλις δύναται νὰ φάγη ὀλίγον καὶ τοῦτο ἐπὶ ποδός, διότι ὁ μικρὸς θέλει αὐτὸ καὶ ἡ μικρὰ ζητεῖ ἐκεῖνο. Οὕτω δὲ αὐτὴ αἰωνίως μεμψιμοιροῦσα, παραπονουμένη καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν ταλαιπωρουμένου θύματος παρισταμένη ἐμπνέει πρὸς μὲν τοὺς ξένους τὸν οἶκτον πρὸς δὲ τὰ τέκνα τὴν πεποθησιν ὅτι εἶναι τύραννοι, ἥτις κατ' ἀρχὰς μὲν λυπεῖ ταῦτα, μετὰ καιρὸν δὲ μεταβάλλεται εἰς ἔξιν καὶ εἰς ἓν ἐκ τῶν στοιχειωδῶν ἐλαττωμάτων ἐρ' ὧν βαίνει ὁλονὲν αὐξάνουσα ἢ πρὸς τὸ κακομεταχειρίζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιβάλλεσθαι τάσιν αὐτῶν.

Οὐ μόνον ἡ μήτηρ αὕτη δὲν περιστέλλει τὰς ὁρμὰς καὶ τὰ πάθη τῆς, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου γίνεται τραχυτέρα, ὀξύθυμος, σκληρὰ, κακὴ, ἐὰν θέλητε, διδάσκουσα ἀναίτιασθῆτος εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς τὰ ἀνωτέρω ἐλαττώματα καὶ ἐκπλητομένη κατόπιν διὰ τὴν σκληρότητα ἢ τὸ ὀξύθυμον τούτων. Ἀφίνω τὰς ὀδύνας ἃς αὐτὴ ὑφίσταται κακομεταχειριζομένη καὶ ἀδικουμένη παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ἡλικίαν ἀκριβῶς ἐκείνην, καθ' ἣν ἔχει ἀνάγκην περιθάλψεως καὶ ἀγάπης καὶ μεταβαίνω εἰς τὸν βίον αὐτῶν τούτων, ὅστις τῇ ἀληθείᾳ δι' αὐτὰ μὲν εἶναι βάνανος, διὰ τοὺς περὶ αὐτὰ δὲ μαρτύριον. Ὁ νέος νυμφεύεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην τοῦ γάμου ἐποχὴν κρύπτει ὅσον δύναται τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ δόξα ἀφίπταται, καὶ ὁ ὄνος μένει ὄνος· δηλαδὴ ὀξύχολος, δύστροπος, ἐπιβλητικὸς, τραχὺς πολλάκις δὲ καὶ ὑβριστής· ἐξαγοράζει ἀντὶ τούτων κατ' ἀρχὰς τὴν οἰκιακὴν εὐδαιμονίαν, μετ' ὀλίγον τὴν ἀποστροφὴν τῆς συζύγου καὶ τέλος τὴν ἀτιμίαν· ὡς σύζυγος καὶ υἱὸς δυστυχῆς, ὡς πολίτης ἔτι δυστυχέστερος, διότι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα καθι-

στῶσιν αὐτὸν μιστὸν τῇ τε οἰκογενεῖᾳ, κοινωσίᾳ καὶ πολιτείᾳ.

Ἴδου ποῦ ἡ ἔλλειψις μητέρων ὑγιῶς φρονουσῶν ἀγεῖ ὀσημέραι τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Εὐχόμενα ὅπως μὴ αἱ παρατηρήσεις μας αὐταὶ ἐκληρωθῶσιν ὡς δοκησιοφικὰ προϊόντα, καὶ ἐλπίζουσαι ἐπὶ ταῖς ἀγαθοῖς αἰσθήμασι τῶν ἀκουσῶς καὶ καθ' ἔξιν μᾶλλον παρεκτροπομένων μητέρων ἰκετεύομεν αὐτὰς, ὅπως τῆς τε ἰδίας καὶ τῆς τῶν τέκνων εὐδαιμονίας κηδόμεναι, μεταβάλωσι κατὰ τὸ δυνατόν τὰς κακὰς τῶν ἔξεις, εὐεργετοῦσαι διὰ τούτου καὶ ἐκυτᾶς καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πολιτείαν.

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς μετὰ τόσου πατάγου καὶ πείσματος συζητεῖται καὶ ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους 1887, φέρων ἐπὶ τῶν ὅμων αὐτοῦ νέους προσθέτους φόρους, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσωμεν πρὸς τοὺς τόσον τοὺς φόρους ἀρεγομένους πατέρας τοῦ ἔθνους ὅτι, ἐὰν ἤθελεν οὗτοι νὰ φανῶσι περισσότερον δίκαιοι καὶ ὀλιγώτερον ἐγωῖσται, ὄφειλον νὰ εἰσαγάγῃσιν ἐν τῇ Βουλῇ νόμον, δι' οὗ νὰ φορολογῶνται πάντες οἱ ἀγάμοι ἀπὸ τοῦ 30ου τῆς ἡλικίας τῶν ἔτους.

Ἴσως οἱ πρὸς οὐδ' ἀποτεινόμεθα μειδιάσωσιν ἐπὶ τῇ προτάσει ἡμῶν ταύτῃ, καὶ καγγάσωσιν οἱ μέλλοντες δι' αὐτῆς νὰ φορολογηθῶσιν. Ἄλλ' ἐὰν μάθωσι, ὅτι τοιοῦτος νόμος εἰσηχθῆ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, βεβαίως καὶ εἰς τὰ μειδιάματά των καὶ εἰς τὰς καγγασμούς των δὲν θὰ εἶναι τόσον ἀνεπιφύλακτοι.

Δὲν ἐννοοῦμεν δικαίᾳ οἱ ἀγάμοι οὗτοι Κύριοι, οἱ ὑπολαμβάνοντες ἑαυτοὺς εὐφροστεροὺς τῶν ἄλλων, διότι ἀφῆκαν ἀλόβητον τὴν ἐλευθερίαν των, νὰ μὴ πληρῶνῃσι οὐδένα πρὸς τὴν πατρίδα φόρον, ἐνῶ διὰ τῆς ἀγαμίας των ταύτης γίνονται πρὸς αὐτὴν τόσον κακῶν πρόξενοι.

Ἐὰν ἡ ἀγαμία δικαιολογηταί πως διὰ τοὺς ἐρρωμένην ἔχοντας αὐτὴν ταύτην τὴν πατρίδα, ὡς εἶναι οἱ δύο παρ' ἡμῖν ἡγέται τῆς τε συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ καθ' ἑκάστην ἐκ ζηλοτυπίας ἐρωτικῆς βεβαίως περὶ αὐτῆς ἐρίζοντες καὶ δαπανώμενοι, εἶναι πάντι ἀδικαιολόγητος δι' ὅλους τοὺς λοιπούς.

Ἐὰν διατάξῃ τις τῶν ἀγάμων περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης, ἀν' ἐξετάσῃ τὴν συνείδησίν του καὶ θέλει πεισθῆ, ὅτι διὰ τῆς ἀγαμίας καὶ ἑαυτὸν ἀδικεῖ καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πολιτείαν. Ἡ ἀπόλυτος ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ἐλευθερία, ἡ ἀνεύθυνος γονιμοποίησις καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ πάσης πατρικῆς ὑποχρεώσεως εἶναι τὸ προσηφιλὲς τῶν ἀγάμων πρόγραμμα· ἀλλ' ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ προγράμματος τούτου καθορῶσιν οὗτοι ὡς ἐν δικυγείᾳ κατόπτρῳ ζωηρῶς ἀντανακλωμένην τὴν πλάνην των, διότι ὁ γάμος εἶναι δεσμός τὸ ὅποιον ἢ μὲν ἐλπίς ὀραίζει, ἢ δὲ εὐτυχία διατηρεῖ, καὶ ἡ δυστυχία συσπρίγγει καὶ στερεοποιεῖ. Ὁ Πλούταρχος, ἐγκωμιάζων τὰ ἀγαθὰ τῆς συζυγίας καὶ ἀπαριθμῶν τὰ ὀφέλη ὅσα πρόκεινται διὰ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν ἐγγάμων πολιτῶν, λέγει. «Εὐτυχῆς ἐκεῖνος

ὅστις δὲν καταλείπει τὰς ἐστίαις του καὶ εὐχριστεῖται μὲ τὰ ἀληθῆ ἀγαθὰ ἅπερ ἡ φύσις χορηγεῖ ἡμῖν. Μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἀπολαμβάνει τις τὴ πατρὶν καὶ περιμένει τὸ μέλλον· οὔτε ὁ ἀγρός, οὔτε ὁ περιβόλος, δὲν προσκολλοῦν ἡμᾶς τόσο ἐν τὴν πατρίδα ὅσον ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα.»

Καὶ οὕτως ὁ ἄγαμος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ οὔτε ὡς πολίτης ἀγαθὸς καὶ τέλειος, ἀλλ' οὔτε ὡς ἄνθρωπος ἐκπληρῶν τὸν τε κοινωνικὸν καὶ φυσικὸν αὐτοῦ προορισμόν. Ὁ ἐγγαμος τρέφει πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ θέλει σύρει αὐτὸν εἰς τὰ δεσπικὰ καὶ ἀρήτη κατ' ἀκολουθίαν ἐκτεθειμένην τὴν οἰκογενεῖάν του καὶ ἐστερημένην τῶν πρὸς συντήρησίν της μέσων. Ὁ ἐγγαμος ἀποφεύγει πᾶσαν ἄτιμον πράξιν, διότι ἔχει ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐν αὐτῇ ἀνακαλύπτεται σύμπτωσις ἢ οἰκογενεῖά του. Ὁ ἐγγαμος βιάζεται καὶ ἄκων νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἀργίαν, τὸ δνειδὸς ἡμῶν τοῦτο, ἐξ οὗ τόσα πηγάζουσι κακά. Ὁ ἐγγαμος θέλει τὴν δόξαν καὶ τιμὴν τῆς πατρίδος του καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς, διότι ἐν αὐτῇ ταύτῃ ὑπολογίζει, ὅτι θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἀναπτουθῶσι τὰ τέκνα του. Ἀλλὰ μὴ καὶ ἡ εὐτυχία ἦν ἀντλεῖ τις ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου ἐναι μικρά; Τίς ἄλλος δύναται νὰ παρακολουθήσῃ ἀγρυπνὸς καὶ ταλαιπωρούμενος τὸν ἄνδρα εἰς τὴν κλίτικὴν βικέως πάσχοντα καὶ νὰ νοσηλεύτῃ αὐτὸν οὐχὶ κατὰ τοὺς τεχνικοὺς τῆς θεραπευτικῆς νόμους, ὡς ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἑλέους, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς ὑπερρέσεις τῆς καρδίας ἢ ἡ σύζυγος; Εἰς τίνα ἄλλον δύναται ὁ ἀνὴρ νὰ ἐμπιστευθῆ παθῆταις αὐτοῦ, ὃν ἐπιθυμεῖ νὰ διατελωσιν ἐν ἀγνοίᾳ οἱ ἄλλοι, ἢ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν σύζυγον; Διὰ τίνας ἄλλου ὁ ἀνὴρ ἐγκαταλείπει τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἢ διὰ τοῦ ἱερωτάτου δεσμοῦ τοῦ γάμου; Ποῖα ἄλλη μελωδικωτέρα φωνὴ προσβάλλει ἰσχυρότερον καὶ θελητικώτερον τὸ εὐαίσθητον τῆς καρδίας οὗς, ἢ ἡ ἐξερχομένη ἐκ τῶν τρυφερῶν χειλέων τοῦ τέκνου προφέρουσα τὴν λέξιν «Μπαμπά!!»; Διὰ τίνων ἄλλων καθυσιχάζει καὶ πράννει τὰς στενοχωρίας καὶ πενιπειτίας αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἢ διὰ τῶν τέκνων του, παίζων μετ' αὐτῶν, ὡς ὁ Ἑρρίκος Δ' ὅστις ἐφωράθη ἡμέραν τινὰ παρὰ τινος ὑπαπιστοῦ του μπουσουλιζῶν, ἔνα τὴν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει ἐκριατικὴν ταύτην λέξιν μεταχειρισθῶμεν, ἐν τῷ δωμικίῳ του μετὰ τῶν τέκνων του; Τίνα ἄλλην θέλει ἔχει κατὰ τὴν λυγρὴν αὐτὸ γῆρας, ὅπερ οὐκ ἔρχεται μόνον, ἀσφαλῆ βακτηρίαν ἢ τὰ τέκνα του, καὶ τίνων ἄλλα δάκρυα θὰ ὑγράνωσι τὸν ἄνδρα αὐτοῦ ἢ τὰ τούτων;

Καὶ ἔνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι μόνον τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἐγγάμου βίου εἶδομεν καὶ ταῦτα ἀπρηθμήσαμεν, προλαμβάνουσαι, συνομολογοῦμεν καὶ πολλὰς τοῦ βίου τούτου περιπετείας ἐπίμεναι πῇ ἀρχῇ, ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν ἀμιγῆς κακοῦ ἀλλ' ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἕτερον βίον προκύπτει τοσαῦτα καὶ τοιαύτη διαφορὰ, ὥστε ἀναγκασθόμεθα νὰ παραδράμωμεν ταύτας.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἱ ἐγγαμοὶ δύνηται νὰ ἔχωσι καὶ τὸ καύχημα, ὅτι παλλὰ προσφέρουσι τῇ πατρίδι, ἐνῶ οἱ ἀγαμοὶ οὐδέ ἄλλο σχεδὸν ἢ ἀθλίαις καὶ δυστυχεῖς ὑπάρξαις, ἀπορφανισμένας τῆς κοινωνίας καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀτιμίας τῆς γεννητέως των ἔταιε κινητούτας, ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οὗτοι οἱ ἀγαμοὶ κύριοι ἀνήκουσιν ἐν τῇ τάξει

ἐκείνη τῶν μελισσῶν, αἵτινες κηρῆνες καλοῦνται, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐργατίδες τῶν μελισσῶν μετὰ τῆς μάλλιν ὠστοκούσης βασιλίσσης, τῶν φονεύουσι διὰ τῶν κέντρων τοὺς ἀχρήστους καὶ ἐπιβλαβεῖς κηρῆνας, ἐνῶ αἱ οἰκογενεῖαι μετὰ τῆς βασιλίσσης αὐτῶν πολιτείας δὲν πρᾶττουσι δυστυχῶς τὸ ἴδιον.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον, πρὸς τοὺς κηρῆνας τούτους ἀγάμους, οἵτινες οὐδὲ ἓνα στρατιώτην δύνηται νὰ ἀναδείξωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς γῆς, ἐν ἣ κατοικοῦσι καὶ ὑπὸ τῆς ὁποίας τοσοῦτον θαψιλῶς τρέφονται νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Βουλὴ φέρον ἀνάλογον τοῦλάχιστον πρὸς τὰς ζημίας ἢ πικρ' αὐτῶν ἢ πολιτεία ὑφίσταται;

Ἐν τῇ ἀρχαιότητι τοσοῦτον περιετρόνον τὴν πρὸς τὸν γάμον ἀποστροφήν, ὥστε οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέβαλον ὡς καὶ οἱ Ἕλληνας ἀδρόν τοῖς ἀγάμοις πρόστιμον· αἱ δὲ Σπαρτιάτιδες γυναικες μετεχειρίζοντο αὐτοὺς ὡς μικρὰ παιδίαι, καὶ μόνον ὀνόματι τοῦ Ἡρακλέους παροῖχον αὐτοῖς αὐλον ἐκ τῶν λαιδαριῶν καὶ καταδιώξων ἢ ὑφίσταντο. Ὁ δὲ πρῶτος αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης Αὐγούστος ἐξέδοτο νόμον δι' οὗ μόνον οἱ ἐγγαμοὶ διορίζοντο εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα. Οὕτως οἱ ἀρχαῖοι ἐτίμων τὴν πατρῷτητα.

Τὰς ἀνωτέρω ἡμῶν σκέψεις ἢ λάβῃ ὑπ' ὄψει ἡ Βουλὴ, ἢς τὰ μέλη εἰσὶ μάλιστα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐγγαμοὶ, καὶ δι' ἀναλόγου φορολογίας ἢ ἀντισταθμίσεως τῆς ζημίας ἢ παρὰ τῶν ἀγάμων ὑφιστάμεθα, καὶ μάλ' ἔνα τὸ φύλον ἡμῶν, ὅπερ κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τῆς Ἑσθῶπικῆς ὑπερτερεῖ κατὰ τὸν πληθυσμόν τὸ ἄσχημον ὑπὲρ τὰς 4,450.000.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς προτιθεμένη κυρίως τὴν περιστολὴν καὶ βελτιώσιν παιδαγωγικῶν κακῶν καὶ οὐχὶ τὴν περὶ παιδαγωγίας διδασκαλίαν, δὲν θέλει παρακολουθήσῃ καὶ μιμηθῆ τοὺς μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν διακριθέντας ἐν τῇ ἀντιγραφῇ κακοχωνευμένων παιδαγωγικῶν γιώσεων, ἀλλὰ θέλει ἀμειλίχως πολεμήσῃ πάντας τοὺς ἐκμεταλλουμένους τὸ ἱερώτερον, τῶν ἐπαγγελμάτων, ὡς ἔργον προσοδρόρον, χωρὶς κἄν νὰ λάβωσι τὸν κόπον καὶ ἐξετάσωσι τίς ὁ σκοπὸς δι' ἃν ἀναλαμβάνουσι τὴν διαπαιδαγωγίαν ἑλληνοπαίδων, καὶ ποῖα τὰ ἐκ τῆς ὑποχρέσεως ταύτης καθήκοντα αὐτῶν.

Περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ τοῦ κ. Σπιθάκη καὶ Σας ὅτι ἡ λέξις παιδαγωγία σημαίνει τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ παιδὸς μόρφωσιν· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κυρίως ἐνδικοφερόμεθα νὰ μάθωμεν εἶναι τὰ μέτα δι' ὧν δύναται νὰ παιδαγωγηθῆ ὁ ἑλληνοπαῖς καὶ ἂν αἱ περὶ παιδαγωγίας θεωρίαι ἔσχον παρ' ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐφαρμογὴν. Ἐὰν νομίζουσιν οἱ παρ' ἡμῖν παιδαγωγοί, ὅτι ἐκπληροῦσι τὸν προορισμόν αὐτῶν, παρέχοντες πρὸς τὸν παῖδα ἀφ' ἑνὸς μὲν κακόχυμον δύσπεπτον καὶ ἀπῆδ πνευματικὴν προφήν, ἥμισα συντελοῦσιν εἰς ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ διάπλασιν αὐτοῦ καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ κράτος πάντοτε τοῦ ἐμπνεομένου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τρόμου καὶ φόβου διδομένην, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑποχρεῶντες αὐτὸν ἔνα ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα κι-

νῆ τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πολὺ ἀπκτώνται.

Ὁ ἀκριβέλλων δ' ἐπισκερθῆ μίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἑλληνικῶν λεγομένων σχολῶν καὶ θέλει ἐν αὐτῇ ἰδεῖ μυρμικίαν ὄλην μικρῶν μαθητῶν ὠχρῶν, ἰσχνῶν καὶ περριθισμένων, καθλωμένων δι' ὄλης σχεδὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ ρυπαρᾶς τινος σαπίδος καὶ προσπαθούτων νὰ ἐννοήσωσι τὰς ἀνωμαλίας τῆς ἀνωμαλωτέρας τῶν γλωσσῶν ἐν ἐκάστη δὲ κακῇ διακρίσει μεταξὺ τοῦ α καὶ τοῦ ᾠ δευρομένων ἁδιακρίτως τὴν ράβδον τοῦ διδασκάλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐλευθεροῦται ὁ ἀτυχῆς αὗτος παῖς τῆς εἰρηκτῆς ταύτης, ἥτις σχολὴ καλεῖται, ὡς ἐπίσης τὰ παρ' ἡμῖν δεσμοτήρια καλοῦνται κατ' εὐφημισμὸν σωφρονιστήρια, τὴν ὅλην μ. μ. ὥραν, ἀπερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ τί νομίζετε; Νὰ τρέξῃ ὀλίγον; Νὰ διασκεδάσῃ; Νὰ παίξῃ; Νὰ ξεκουράσῃ τὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ, τῆς προσηλώσεως καὶ ἀκινήσιας ἀποναρακωθέντα νοῦν του; Βεβαίως ὄχι. Ὁ ταλαίπωρος μαθητῆς ἄμα φθάσῃ εἰς τὸν οἰκόν του καὶ πρὶν ἢ ἀριστήσῃ, σύνουσι, μελγχολικός, μὲ ὕπνος δηλαδὴ οἰκογενειάρχου, σκεπτομένου πᾶς ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις περιστάσει νὰ θρέψῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν του, ἀρχίζει νὰ ἐξαπλόγη ἐπὶ τῆς τραπέζης τετράδια καὶ γραμματικὰς, διότι ἔχει δέκα πέντε, εἴκοσι, πολλάκις δὲ καὶ τριάκοντα ὀνόματα, ἐὰν συμπίπτῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἑορτῆ, καὶ γραπτήν, ὡς λέγει, τεχνολογίαν τέσσαρας ἢ πέντε σειρὰς, καὶ διότι σὺν τούτοις ἔχει διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ μελετήσῃ α' Ἑλληνικά, δηλαδὴ νὰ γράψῃ παλαιὰν καὶ κλιθερὰν ἐξήγησιν, νὰ μελετήσῃ γραμματικὴν, καὶ νὰ μάθῃ τὰ ἐν τῷ κειμένῳ ἀνώμαλα ῥήματα, περὶ ὧν ἐρωτηθεῖς ποτε Γερμανός τις ἀπορία εἶναι ἢ μεγαλητέρα ποιητῆ ἥτις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἐγκληματήσαντα ἄνθρωπον, ἐθεώρησεν ὡς τοιαύτην τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐμαθῇ τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης:» νὰ συντάξῃ ἐκθετικὴν ἰδέαν, β', μαθηματικὰ: τούτῃστι νὰ λύσῃ προβλήματα τῆς ἀκαταλήπτου ἀριθμητικῆς τοῦ Δαρμουκηνοῦ καὶ τοῦ Λάκωνος: γ', νὰ μελετήσῃ τὸ μάθημα τῆς Κατηχήσεως ἢ Ἱερᾶς Ἱστορίας: δ', νὰ ἀποστηθίσῃ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας: τοῦ Δρμιτσα, καὶ τίς οἶδε πῶς ἄλλα τὰ ὅποια ἀγνοῦσαι παραλείπομεν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰ μὲν ὁ μικρὸς μαθητῆς εἶναι φύσει ἢ κατ' ἀνάγκην πειθήνιος θὰ ὑποκύβῃ εἰς τὸν ἄθλιον τοῦτον βίον, ὅστις λίαν ἐνωρὶς μαρμαίνει τὴν παιδικὴν του ζωηρότητα, παρεμποδίζει τὴν φυσικὴν του ἀνάπτυξιν, καταστρέφει τὴν τε ὑγίαν καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, ἀμβλύνει τὴν διάνοιαν καὶ διαφθείρει τὰ τρυφερὰ τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα. Εἰ δὲ τύχῃ ζωηρὸς καὶ ἀχαλίωτος, τότε μισεῖ τὸν διδάσκον, περιφρονεῖ τὰς δικταγὰς του, ἀψηρεῖ τὴν τιμωρίαν, αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ ἀκατάσχετον τὸ τῆς ἐκδικήσεως αἰσθημα, θεωρεῖ τὸ σχολεῖον ὡς τὸν ἁσπυροῦντα αὐτοῦ ἐχθρὸν, καὶ ἐνῶ δὲν ὠφελεῖται τὸ παράπαν ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ φοιτήσεώς του, διδάσκαται πευπλέον νὰ περιφρονῇ τὴν νόμους καὶ τὴν κοινωνίαν. ἀφοῦ δ' αὐτὸν νόμοι μὲν δὲν εἶναι παρὰ αἱ διαταγαὶ τῶν διδασκάλων, καὶ κοινωνία αὐτὸ τοῦτο τὸ σχολεῖον, ἐν ᾧ διατρέβει ταιλαιπωρούμενος τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.

Ἐξοκολουθεῖτε λοιπὸν καὶ μετὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ φρονήτε,

ὅτι τὰ σχολεῖα ἡμῶν ἐκπληροῦσι τὸν περιορισμὸν τῶν καὶ ὅτι ταῦτα προώδευσαν, διότι προτετέθη αὐτοῖς ὡς ρουσφετικὴ σπατάλη ἢ δίωρος καθ' ἑβδομάδα προεκτελεῖται γυμναστικῆ;

Ὁ ἀξιώτιμος, συνάδελφος, κ. Γαβριηλίδης, ὁ μετ' ἐπαινετοῦ ζήλου βραχνίζων διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» τὰ παρ' ἡμῖν κοινωνικὰ ζητήματα, ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν αἰτίων τοῦ ἀτιθάστου καὶ εὐερεθίστου τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρος, παρέλειψε, φρονούμενος, νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτοῖς τὸ σπουδαιότερον.

Κλιματολογικαὶ ἐπιδράσεις, ἔλλειψις πολιτισμοῦ καὶ σιδηροπορία εἶναι τὰ κατὰ τὴν εἰρημένην συνάδελφον παραγωγὰ παρ' ἡμῖν τόσων ἐγκλημάτων αἰτία. Οὐδεὶς ἀντιλέγει εἰς τοῦτο· ἀλλὰ μὴ δὲν δύναται νὰ προσθήσῃ ὡς πραγματικώτεραν αἰτίαν τὴν διδασκαλικὴν ἀμάθειαν καὶ ἡλιθιότητα, τὴν καταστρέφουσαν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τὸν χαρακτῆρα τῶν νέων, τὴν ὑποθάλπουσαν ἐν αὐτοῖς τὴν πρὸς πᾶν ἄγαθόν περιφρόνησιν καὶ ἀναπτύσσουσαν τὴν πρὸς πᾶν κακὸν ἀκατάσχετον τάσιν;

Ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου θέματος θέλομεν ἐπανέλθει, διότι τὴν περὶ αὐτοῦ συζητήσιν θεωροῦμεν ἐθνικὴν ἀνάγκην, καὶ δι' ἡμᾶς τὰς μητέρας ὡς ἰδιαιτέρην ὑποχρέωσιν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Γυνὴ ἄνευ θρησκείας προτομοιάζει πλοῖον στερομένου πηδαλίου. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι καθιερώσωμεν στήλην τινὰ πρὸς καταχώρισιν καταλλήλων θρησκευτικῶν μελετῶν. Ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου ἡμῶν τοῦτου, θέλομεν ἐξετάσει τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν θρησκείων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον, ἐνδιατρίβουσαι ἰδίᾳ εἰς τὴν παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς ἀνέλιξιν τῶν διαφορῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐπιρροὴν ἣν αὗται ἐξήσκουν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου τῶν λαῶν ἐκείνων, ἵνα οὕτω δυναθῶμεν νὰ σχηματίσωμεν σχετικὴν τινα παράθεσιν ὡς πρὸς τὴν παρούσαν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ παρ' ἡμῖν οἰκογενειακοῦ βίου, παρέχουσαι συγχρόνως τερπνὸν ἄμα καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα. Καὶ ὄντως εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους; τοὺς μὴ ἀξιοθέντας νὰ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, καταραίνεται ἐναργέστερον ἢ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας, ἢ ἐν τοῖς σήμερον πεπολισμένοις· διότι παρ' αὐτοῖς ἀπαντᾶται ὁ ἄνθρωπος φέρων ἐν ἑαυτῷ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς προόδου, ἅτινα ἀνέπτυξεν αὐτός συνωδᾶ πρὸς τὸν βίον καὶ τὴν ἰδιοσοφρασίαν τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκε, πρὸς τὰς κλιματολογικὰς περιστάσεις καὶ τὰς μυθολογικὰς παραδόσεις αὐτῆς. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἰδίᾳ ἐβάρυνε μεγάλως ἐπὶ τῆς πλάστειγος τῆς ἐκπολιτίσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ θρησκεία, ἣν ὀρυμεμψύτως ὁ ἄνθρωπος ἐπενήσεν ἀπὸ κτίσεως κόσμου, αἰσθάνόμενος τὴν ἀδυναμίαν καὶ σμικρότητα τοῦ ἀπέναντι τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς τελεότητος τῆς Δημιουργίας· διότι τί ἄλλο εἶναι θρησκεία ἢ ὠρισμένοι συνθηκαὶ δι' ὧν ἐκδηλοῦται ἢ πρὸς ὧν ἢ ὄντα ἀνώτερη καὶ τέλεια πίστις καὶ ἀφοσίωσις ἡμῶν. Ὅτι δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ζῆσῃ ἄνευ θρησκευτικῆς ἰδέας ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ πατρὸς ἐκείνου, ὅστις ἀκολουθήσας κατὰ γράμμα τὰς ἀρχὰς τοῦ φιλοσοφικοῦ συστήματος τοῦ Rousseau ἀνέθρεψε τὸν

υιόν του ἐν ἐξοχικῷ τινι μεγάρῳ μὴ ἐπιτρέψας εἰς οὐδένα τὸν οἰκείων του ν' ἀναφέρῃ κἀν ἐνώπιον τοῦ παιδὸς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἢ οἶαν δῆποτε περὶ θρησκείας ἰδέαν. Πρωίαν τινὰ μὴ εὐρῶν τὸν υἱόν του ἐν τῷ δωματίῳ του. ἀλλ' οὔτε ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ εἰς τὸ παρακείμενον δάσος. Ὅποια δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅταν εἶδε τὸν μικρὸν παῖδα γονυπετῆ καὶ μετ' ἐκστάσεως καὶ σεβασμοῦ ἀτενίζοντα πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου. Τί πράττει; αὐτοῦ τέκνον μου; ἔρωτᾷ ἐν ἀπορίᾳ ὁ πλανώμενος πατήρ. Λατρεύω ἀπαντᾷ ὁ υἱὸς καὶ ἀποδίδω τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστήσεις μου εἰς τὸ ὑπέρτατον αὐτὸ ὄν, ὅπερ διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ ζωογόνων ἀκτίνων του μᾶς παρέχει ζωὴν πλήρη θάλπου καὶ εὐδαιμονίας. Ὁ μικρὸς υἱὸς του ἐγένετο ἡλιολάτρης, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ζῆσθ ἄνευ θρησκείας. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀναπτύσσων ὁ Πλούταρχος, τὸ ταμείον τοῦτο πάσης γνώσεως, λέγει: «Καὶ ἐὰν περιέλθῃ τις ὑψηλὸν πᾶσαν δύναται νὰ εὔρῃ πόλεις καὶ κόμας ἄνευ νόμων, ἄνευ διοικήσεως, ἄνευ ὀργανισμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ χωρίον θὰ ἀπαντήσῃ, ἐν ᾧ νὰ μὴ βασιλεύῃ θρησκευτικὴ τις ἰδέα καὶ λατρεῖα πρὸς τι ὄν ὑπέρτερον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τοὺς λόγους δι' οὓς τὰ ἄλλεπάλληλα θρησκευτικὰ δόγματα ἦσαν πάντοτε περιεκαλυμμένα διὰ μυστηριώδους καὶ σκοτεινοῦ πέπλου οὐτινος αἰ ἐκάστοτε ἀποκαλυπτόμενοι πτυχαὶ ἐνέχουσιν πλεῖστον σκότος ἢ φῶς εἰς τὸν ἀδιέξοδον τοῦτον λαβύρινθον τῶν θρησκευτικῶν μυστηρίων.

Ὡς μῦσται τῶν θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν ἐξελέγοντο ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων οἱ μᾶλλον πεπαιδευμένοι καὶ νοήμονες τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ θεσπίζωσι θρησκευτικοὺς νόμους καὶ καθιστῶσι τούτους σεβαστούς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἰδίως ὁ ἀμαθὴς αἰσθάνεται φύσει σέβας, δειλίαν καὶ φόβον τινὰ διὰ τὸ μυστηριώδες καὶ ἀκατάληπτον, τὸ θρησκευτικὸν δὲ συναίσθημα ἐθεωρήθη ἀνάκαθεν ὡς ὁ σωτηριώτατος χαλινὸς τῶν ὀρμῶν καὶ παθῶν τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ ταῦτα οἱ ἐπὶ γῆς πληρεξούσιοι τῶν διαφορῶν θεοτήτων περιεμάλυψαν διὰ πολυπλόκου καὶ μυστηριώδους πέπλου τὴν ἐν γένει ὑπαρξίν καὶ βιογραφίαν τῶν Θεῶν.

ΕΛΕΝΗ Α.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πρὸ τίνος ἀρίκετο εἰς Παρισίους ἡ διάσημος Ἀμερικανὴ δημοσιογράφος κ. Φράγκ Λέλλη. Ἡ Κυρία αὕτη, μὴ ἐκπλαγῆτε, τυγχάνει ἰδιοκτήτρια ἑνδεκα διαφορῶν Ἐφημερίδων, κατορθώσασα διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς εὐφυίας καὶ ἐνεργητικότητος; νὰ ὑπερβῇ καὶ ἐγκυαλίπη ὀπισθεν αὐτῆς ἐννεοῦς τοὺς πολμηροτέρους ἐπιχειρηματίας συναδέλφους τῆς.

Κατὰ τὸ 1880 ὁ σύζυγος τῆς κυρίας ταύτης ἀποθανὼν ἐκληροδότηεν αὐτῇ ἐν ἡμισυ ἑκατομμύριον χρέους καὶ ὀκτὼ δίκας. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος δημοσιογράφος γυνὴ ἀντὶ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ ἰλίγγου καὶ ἀπελπισίας, ὡς ἤθελε καταληφθῇ πᾶς ἐξοχος ἐπιχειρηματικὸς ἀνὴρ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι καὶ μόνῳ ὅτι πρόκειται νὰ πληρῶσθαι χρέος ἐνός καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, ἂν ἐμετώπισεν οὐχ' ἥττον, χάριν σεβασμοῦ καὶ μόνου πρὸς τὴν μνήμην τοῦ συζύγου τῆς, μετὰ τοσούτου θάρρους

τὸ ἀνωτέρω χρέος καὶ τὴν διεξαγωγὴν ὀκτὼ δικῶν, ὥστε ἀντὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς δανειστὰς τοῦ συζύγου τῆς ἐν ἀπλοῦστατον «ἀρήφατέ με ἥσυχον», ἢ νὰ προτείνῃ πρὸς αὐτοὺς συμβιβασμὸν πρὸς 20 ἢ 30 τοῖς 100 ὡς πρᾶττουσι συνήθως οἱ δολίως χρεοκοποῦντες, ἐζήτησε παρ' αὐτῶν μικρὰν τινα προθεσμίαν, ὅπως τακτοποιῶσα κατ' αὐτὴν τὰς ὑποθέσεις τῆς δυνήθῃ νὰ ἐξοφλήσῃ μέχρι λεπτοῦ τὰ χρέη τοῦ συζύγου τῆς.

Τῶν δανειστῶν συναινέσαντων βεβαίως εἰς τοῦτο, ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη γυνὴ ἀνέλαβεν, ἀναδιωργάνωσε καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ τοιαύτης καταπληκτικῆς ἐνεργητικότητος τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦ συζύγου τῆς ἔργον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος κατώρθωσε νὰ ἀποτίσῃ ὀλοσχερῶς τὰ ὑπέρογκα αὐτοῦ χρέη καὶ νὰ ἔχῃ σήμερον ἐκτὸς τοῦ τακτικῶ ἐκ τῶν Ἐφημερίδων εἰσοδήματος, ἀνερχομένου εἰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον οὐκ εὐκαταφρόνητον. Ἐργάζεται ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας ἀδιαιλίτως σχεδὸν μέχρι τῆς 12ης ἑσπερινῆς. Γράφει συνεχῶς, ἀναγινώσκει μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς πάντα τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα, ἐπιφέρουσα πάντοτε τὰς ἀναγκαίας ἐπ' αὐτῶν τροποποιήσεις, καὶ μόνον τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, ὅτε τὸ θάλαρος ἀηδέστερον πρὸς τὴν ἐργασίαν διατίθησι τὸν ἄνθρωπον, ἐπιτρέπει ἑαυτῇ μικρὰν τινα ἀναψυχὴν μεταβαίνουσα εἰς Παρισίους καὶ ἀντλοῦσα νέας ἐκείθεν δυνάμεις.

Καὶ τοὶ δίκην μηχανῆς συνεχῶς γράφουσα καὶ πληροῦσα τὰς στήλας τῶν ἑνδεκα αὐτῆς Ἐφημερίδων, οὐχ' ἥττον ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῆς γραφομένοις, ἀπαντᾷ τις διαύγειαν κρίσεως, ἐμβρίθειαν καὶ χάριν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Ὁ ἦρωας οὗτος ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ σταδίῳ ἄγει τὴν μέσιν ἡλικίαν ἢ ἐκφραστικὴ αὐτῆς φυσιολογία καθίσταται ἐκφραστικωτέρα διὰ τοῦ πυρὸς τῶν δύο αὐτῆς μεγάλων ζωηρῶν καὶ γλυκυτάτων ὀφθαλμῶν, εἶναι ἀναστήματος μετρίου, ἔχει τὸ προδίδον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν πᾶσι μεῖζονα ὀργανισμὸν καὶ θέλησιν μελαχροινὸν χρῶμα. Χωρὶς νὰ καυχᾶται διὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἣν ἑαυτῇ παρεσκεύασε διηγεῖται μετ' ἀφελούς ἀπλοϊκότητος τὴν πορείαν, ἣν ἐν τῷ βίῳ τῆς ἠκολούθησε καὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν ἣν αἰσθάνεται, προσφέρουσα εἰς πεντακόσια καὶ πλέον ἄτομα ἐργασίαν καὶ μέσα συντελοῦντα μεγάλως εἰς τὴν προαγωγὴν ἐνός ἐκάστου τούτων.

Ἰδοὺ γυνὴ τιμῶσα τὰ μάλα τὸ φύλον μας καὶ πιστοποιῶσα ἀπαξ ἔτι πόσον ὁ παρ' ἡμῖν περιορισμὸς τῆς γυναικὸς ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐργασίας πολεμεῖ τὴν οἰκογενειακὴν εὐημερίαν. Πόσον ὀρφανῶν ἢ περυσία μένει σχολάζουσα καὶ καταστρέφεται πολλάκις ἑνεκα τῆς περὶ τὴν διαχείρησιν αὐτῆς ἀπειρίας τῆς μητρὸς. Πόσα ἐπίσης ὀρφανὰ χάνουσι μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τῆς συντηρήσεως ἐλπίδα, διότι ἡ καλὴ οἰκοδόμοισα καὶ μήτηρ αὐτῶν στερεῖται πάσης ἱκανότητος ὅπως προσπορίζηται τὸν πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνηλικίων αὐτῆς τέκνων ἄρτον, ἀντιμετωπίζουσα τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν οἶκον αὐτῆς δυστυχίαν καὶ προσερχομένη ἄρωγός τῶν πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων τέκνων τῆς.

Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ διάσημος αὕτη γυνὴ χρησιμεύσῃ πρὸ πάντων ἡμῖν ὡς παράδειγμα ἀξιολίμητον κατ' ἀναλογίαν πάντοτε πρὸς τὰς δυνάμεις ἡμῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.

Κληρωθείσης τῆς εἰς ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, αὕτη ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπέδωκε τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐπὶ τῶν διαφόρων πιστώσεων συζήτησις, εἰς ἃς ἡ Κυβέρνησις προέβη, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· ἐψηφίσθησαν δὲ μέχρι σήμερον εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν.

Εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ φορολογικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Συνεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν εἰς Α' Β' καὶ Γ' ἀνάγνωσιν τὰ νομοσχέδια περὶ τῶν δανείων τῶν 4, τῶν 6 καὶ τῶν 25 ἑκατομμυρίων.

Ἐψηφίσθη δὲ ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς ναυτιλιακῆς σύμβασις, καὶ ἤρξατο ἡ ἀ. συζήτησις τῆς ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γαλλίας συμβάσεως.

ΓΑΛΛΙΑ

Ὁ κ. Δρυμὼν, συγγραφεὺς τῆς «Ἑβρικής Γαλλίας», ἐκτίθεται ὡς ὑποψήριος βουλευτῆς ἐν Παρισίοις, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Κανταγρέλ.—Ὁ κ. Λεσέψέτυχε κολακευτικῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῇ αὐτῇ τοῦ Βερολίνου, ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι πᾶς κίνδυνος πολέμου μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν ἀπετοβήθη.

ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον εἶναι διηρημένον ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τοῦ εἰσχυριστομένου ἐν Ἰρλανδίᾳ.—Θεωρεῖται πιθανὴ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Γκότεν.—Ἡ βασίλισσα Βικτωρία θὰ ἀπέλθῃ εἰς Cannes τῇ 17/29 Μαρτίου.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ Βουλὴ ἀπέριψε διὰ ψήφων 214 κατὰ 194 τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κρίσπη μεμφομένην τοῦ ὑπουργείου Δεπρέτη. Κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Ρώμης, ἐπίκειται νέα ὑπουργικὴ κρίσις, τοῦ ὑπουργείου θεωροῦντος ἀνεπαρκῆ τὴν ἐξ 20 ψήφων πλειονοψηφίαν. Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἀνεβλήθησαν διὰ βασιλικῆς διατάγματος.—Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ δυνάμεις ἐνεργήσωσι διεθνῆ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐκτελέσεων, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι θὰ μετὰσχῃ αὐτῆς ὅταν ἡ ἀνθηγεμονεῖα ζητήσῃ αὐτήν.

Ἀγγέλλεται ἀτυχῆς προσβολὴ τῶν Ἀβουσιῶν κατὰ τῆς Μασάβας. Ἡ Ἰταλία ἀπεφάνισε νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Σαατὴν, τῆς ὁποίας ἡ κατοχὴ ὑπῆρξεν αἰτία τῆς προσβολῆς τῶν Ἀβουσιῶν. Οἱ ἐν Μασάβᾳ Ἰταλοὶ ἐξηγόρασαν τοὺς ὁμήρους, οἵτινες ἐκρατοῦντο ὑπὸ τοῦ Ῥασ-Ἀλούα, δόντες 1000 του-

φέκια ὡς λύτρον. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπεδοκίμασε τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ ἀνεκάλεσε τὸν στρατηγὸν Ζενέ.

ΡΩΣΣΙΑ

Διαδίδεται ὅτι Ῥωσσία, καί τοι κατὰ τα λεγόμενα προσεκάλεσε τὴν Τουρκίαν νὰ ἐπέμβῃ ἐν Βουλγαρίᾳ, θέλει μείνῃ ἀπαθῆς εἰς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ γενόμενα. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ δυνάμεις ἐνεργήσωσι διεθνῆ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων.

Καθ' ἣν ὥραν ἀνεμένετο νὰ διέλθῃ διὰ τινος ὁδοῦ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας, ὅπως παραστῇ κατὰ τὸ τελεσθὲν μνημνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δολοφονηθέντος πατρὸς του, ἐξ σπουδασταί, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν ἐκρηκτικὰ μηχανήματα, ἐπροσωποκρατήθησαν. Οὐδεμίαν ὁμοίως ἐγένετο ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος. Τρεῖς ἐκ τῶν συλληφθέντων ὁμολόγησαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅτι ἀπετέλουν μέρος μυστικῆς ἐπαναστατικῆς ἐταιρίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Οἱ κ. Ζαγκὼρ, Καριβελὼφ καὶ Νικηφοροῦ ἀπεφυλάκισθησαν ὑπὸ ἐγγύησιν. Τῇ αἰτήσῃ τῆς Ῥωσσίας ἡ Πόλις διέταξε τὸν Ῥιζᾶ βέην νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντων. Οἱ ἀνθηγεμόνες ἐδήλωσαν, ὅτι, εἰ καὶ ἡ περὶ ἀνάκρισεως αἴτησις δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη, δὲν θ' ἀντιτείνωσιν. Οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῶν Δυνάμεων συνελθόντες παρὰ τῷ Ῥιζᾶ βέῃ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμφωνήσωσι περὶ τούτου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἡμῶν ἀναγνώστριάς, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν ὑψηλῶν προσώπων ἐν τε τῇ Ἑλλάδι, Κωνσταντινουπόλει, καὶ λοιπαῖς εὐρωπαϊκαῖς μεγαλοπόλεσιν.

Ἐκφράζει δὲ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκ Γαλλίας, Ῥωσσίας καὶ Ῥουμανίας γνωστὰς ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ κόσμῳ Κυρίας, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ παραθέσωμεν προσεχῶς ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ φύλλου μετὰ τῶν λοιπῶν συνεργατριῶν μας, καὶ αἵτινες μετὰ προθυμίας ἀπεδέξαντο τὴν παράκλησιν ἡμῶν, ὅπως τιμῆσωσι τὸ φύλλον μας δι' ἀρθρων μεταγλωττιζομένων ὑφ' ἡμῶν.

—Ἀνεχώρησεν ἐπανακάμπουσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τῷ ἀξιοτιμῷ συζύγῳ αὐτῆς ἡ κυρία Ἑλίζα Α. Κωστῆ μετὰ τῶν δεσποινίδων θυγατέρων τῆς Σοφίας καὶ Βιργινίας.

—Μετὰ πολυῶδινον νόσον ἀπεβίωσεν ἡ Αἰκατερίνη Λυμπερίου Μπενάκη.

—Ἀνεχώρησεν ἐσχάτως εἰς Μικσαλίαν ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. Α. Βαλλιάνου κυρία Ἑλένη Μ. Νεγροπόντε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὅστις εἶχεν ἀσθενήσει ἐλαφρῶς.

—Ἡ ἐν Σύρῳ κ. Ἄρ. Κρίνου ἀπέστειλε δραχ. 600 εἰς τὸ Ἀμαλίειον, διὰ τὸ κοράσιον ὅπερ ἐξήγαγε ἐκ τῆς κληρωτικῆς τὸν κερδίσαντα ἀριθμὸν αὐτῆς.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀπεστάλη ἐκ Μιτυλήνης εἰς Κρήτην ἐν συνόδῳ Τούρκου χωροφύλακος νεκρὰ ὀθωμανὶς ἀγνοῦστον διὰ τῆς αἰτίας. Ἀμὰ τῇ ἀγκυροβολήσῃ τοῦ πλοίου, ἡ ὀθωμανὶς ἐξήφρανίσθη, ἀρήσασα τὸν ἀτυχῆ φύλακα ἐν ἀπελπισίᾳ. Κατόπιν ἐγνώσθη, ὅτι ἐξελθούσα εἰς Κρήτην προτέφυγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα βαπτισθῇ.

— Αἱ ἀξιότιμοι Κυρίαί: Πηνελόπη Π. Βλαστοῦ καὶ Ἀμ-
θροσία Καρυδιᾶ προσήνεγκον δρ. 200 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ
πτωχοκομείου, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυναῖκες ἀρχηγοῦ.

Ὅστις δυσχρίσθη ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ὑπερταῦσιν εἰς τὸν στρατὸν, ἀπατάται ἀναντιρρήτως ἢ τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν. Διότι πληροφορούμεθα ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα, σύζυγος Γουλιέλμου τοῦ Α΄. εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ 4ου συντάγματος τῶν Γρεναδιέρων τῆς φρουρᾶς.

Τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἐορτάζουσα τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα εἰς τὸ ἀξίωμα ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ προδιβασμοῦ τῆς ἐδωρήσατο πρὸς πάντας τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ σώματος σπάθην ἐφ' ἧς ἦσαν κεχαραγμένα τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς στοιχεῖα μετὰ τῆς χρονολογίας 1861—1886

Ἐρωτῶμεν: κατὰ τὸ 1870 ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα ὠδήγησε τὸ σύνταγμα τῆς εἰς τὸν πόλεμον;

Ἀπάντησις: Ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα ἔμενον εἰς τὰ ἀνάκτορά τῆς. Περίεργος ἀρχηγός.

Ἔνα πεισθῶμεν πόσον περὶ πολλοῦ ποιοῦνται ἐν Γαλλίᾳ τὴν τῶν Κυριῶν γνώμην ἀναφέροντες τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον γεγονός.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος «Printemps» προτιθέμενος νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι τὴν ἐν Ἀμερικῇ καθιερωθεῖσαν ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήμασι συγκοινωνίαν τοῦ ταμείου μετὰ τῶν ὑπαλλήλων διὰ μηχανισμοῦ ὡς καὶ τὴν κοινητοποίησιν τῶν διαφορῶν δεμάτων ἐπρότεινε πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις πελάτιδας αὐτοῦ, ὅπως ἐκφέρωσι τὴν ἐπὶ τοῦ νεωτερισμοῦ τούτου γνώμην των διὰ τῆς ψήφου των. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πλειονοψηφία μερὶς θελεῖ ἀπορραΐσει τὴν εἰσαγωγὴν ἢ μὴ τοῦ νέου μηχανήματος.

Γέναιοδωρία Ρώσου.

Ρώσος τις Λαδίσλαος καλούμενος, ὑπέρπλουτος καὶ φίλος τῶν καλῶν τεχνῶν, ἐδωρήσατο ἐσχάτως ὅλως ἀσύνηθες γαμήλιον δῶρον. Ὁ Κύριος οὗτος νυμφευθεὶς πρὸ τινῶν ἐτῶν γυναῖκα ὠραιότατην, ἧς ἄλλως τε ἢ καλλονὴ κατέχει διαπρεπῆ θέσιν ἐπὶ τῆς διασημοῦ εἰκόνας τοῦ μεγάλου τεχνίτου Μακάρ. ἠθριαμβευτικῆ εἰσοδος τοῦ Καρόλου πέμπτου εἰς Ἀμβέρσαν» καὶ ζῆσας μετ' αὐτῆς χρόνον τινὰ διεζεύχθη αὐτὴν ἐνεκὸν ἀσυμφωνίας χαρακτῆρος. Ἡ σύζυγος του, νέκ ἐτι, ἐνυμφεύθη μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου μαθὼν ὁ κ. Λαδίσλαος τὴν περὶ τῶν γάμων τῆς εἰδήσιν προσε-

φέρθη νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ ὡς μάρτυς· ἐπειδὴ ὁμοῦς αὐτὴ ἀπεποιήθη, οὗτος τῇ προσέφερε ὡς γαμήλιον δῶρον χαρτοφυλάκιον πολυτίμον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχον ἐπειρασμένα διὰ πολυτίμων λίθων τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς· ἐμπεριεῖχε δὲ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο διακοσίας χιλιάδας ρούβλια, ἧτοι 500 χιλ. φράγ. Ἰδοῦ ἰδιοτροπία ῥωσική, ἀξία ὅντως ἀναρχαφῆς ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν διαζευγνυμένους τὰς γυναϊκάς των καὶ θεωροῦντας καθήκον αὐτῶν νὰ ὑβρίζωσι καὶ ἐξευτελιζώσιν αὐτὰς μέχρι θανάτου.

Συμβουλαί.

Μὴ μεταβάλητε τὰς μικρὰς θυγατέρας σας εἰς πλαγῶνας (κούκλας) ἐνδύουσαι αὐτὰς διὰ πολυποικίλων καὶ βαρυτίμων ἐνδυμάτων. Δευκόν, ἀπλοῦν καὶ φιλοκάλως διασκευασμένον ἐνδυμα εἶναι τὸ καταλληλότερον διὰ τὸ νεαρὸν θυγατρίον σας, ἀπεικονίζον ἐν ταυτῷ παιδικὴν ἀθωότητα.

* *

Ἐὰν θέλητε νὰ ἀπαλλαγῆτε τοῦ ὀχληροῦ καὶ ἀηδοῦς τῶν κηρίων ἀποσταλαγμοῦ, διατρυπήσατε βαθέως κύκλωθεν τοῦ φυτῆλιου διὰ βελόνης τὸ κηρίον τότε ὁ ἀποσταλαγμὸς ἐνεργεῖται ἄσῳθεν. Ἐπαναλαμβάνετε δὲ τοῦτο καθ' ἑκάστην ἐσπέραν.

Γνωμολογία.

Μεμετρημένη οἰκιακὴ διαχείρησις, εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς εὐδαιμονίας τοῦ οἴκου. Brillat Savarin

* *

Ἀπόλεσας μίαν ὄραν προετοιμασίας μίαν δυστυχίαν διὰ τὸ μέλλον. (Ναπολέον Α΄.)

* *

Ζητήσατε τὴν γυναῖκα, ἔλεγεν ἐσχάτως διάσημος δικαστὴς ἀνὰ πᾶσαν δίκην ἢν ἐξεδίδαξε.

Ζητήσατε τὴν γυναῖκα, ἔλεγαν πάντες οἱ μέχρι τοῦδε ἀναπτύξαντες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον λογικῶς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν καὶ τὴν μυθιστορίαν τῶν ψυχῶν.

Ἐὰν γλύπτῃς ἐπεξεργάσατο καλὸν ἀγαλμα, ζητεῖτε τὴν γυναῖκα; — Ἐὰν ποιητὴς συνέθετε ὠραῖον βιβλίον, ζητεῖτε τὴν γυναῖκα; — Ἐὰν ἥρως ἐκέρδισε μάχην, ζητήσατε τὴν γυναῖκα. Arsené Houssaie.

* *

Τί σε ὠφελεῖ νὰ εἶσαι εὐφυῆς ὅταν οἱ περικυκλοῦντές σε δὲν εἶναι εὐφυεῖς; ἅς φωνάζῃ ὅσον θέλει ὁ πετεινὸς εἰς τὰς χήνας; αὐταὶ οὐδόλως προσέχουν εἰς τὴν φωνὴν του.

(Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας)

* *

Ἀπαιτεῖται καρδιά, διὰ νὰ εὐχαριστῆται τις εἰς τὰ προτερήματα τῶν ἄλλων, καὶ πνεῦμα διὰ νὰ ἀνέχεται τὰ ἔλαττώματά των. (Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας).

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐπαγωγῆς καὶ ἠθικοῦ μυθιστορήματος.